Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У. 9757/12
27. јун 2013. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Максимовић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ---, ---, чији је пуномоћник Никола М. Грчић, адвокат из Лазаревца, Карађорђева 44/1, поднетој против туженог Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца, Светог Саве 9, чији је пуномоћник Ђорђе М. Жујовић, адвокат из Лазаревца, Воке Савића 5Г, ради поништења решења, број 410 од 20. јуна 2012. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ..., ..., у предмету учешћа на конкурсу, по одржаној усменој јавној расправи, у седници већа одржаној дана 27. јуна 2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженом органу накнади трошкове спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем за директора Предшколске установе "Лептирић" Лајковац изабрана је Б.Б., по образовању професор разредне наставе (VII степен стручне спреме) и васпитач (VI степен стручне спреме) са обавезом да ступи на дужност дана 21. јуна 2012. године.

Тужбом, поднетом овом суду дана 23. јула 2012. године, тужиља је оспорила

законитост решења туженог органа, чијим доношењем су повређене одредбе члана 59. став 4. у вези члана 8. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања. Одредбом члана 59. став 4. наведеног закона предвиђено је да дужност директора предшколске установе може да обавља и лице које има одговарајуће образовање из члана 8. став 3. наведеног закона, а према одредби члана 8. став 3, наставник и васпитач јесте и лице са стеченим одговарајућим високим образовањем на студијама првог степена (основне академске, односно струковне студије), студијама у трајању од 3 године или вишим образовањем. Изабрана кандидаткиња има образовање васпитача, што је VI степен стручне спреме, тако да испуњава само први услов из члана 59. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, али не и други, јер нема најмање 10 година рада у предшколској установи на пословима васпитања и образовања након стеченог одговарајућег образовања. Изабрана кандидаткиња никад није ни имала своју групу деце са којом је радила у предшколској установи, тако да нема никаквог искуства у стручном раду васпитања и образовања у предшколској установи. Истакла је да је оспорено решење незаконито и из разлога што тужиља има неупоредиво бољу стручну биографију у односу на изабрану кандидаткињу. Тужиља је, у јулу ове године, завршила В.В.-основне струковне студије, са специјалистичким испитом-специјалистичке струковне студије, што представља највиши степен образовања васпитача изнад кога постоје само докторске академске студије. Тужиља је 25 година радила у предшколском васпитању и образовању, тако да је њена предност у односу на изабраног кандидата очигледна. Стога је предложила да Суд поништи оспорено решење и обавеже туженог да тужиљи накнади трошкове управног спора које је определила по врсти и износу. У речи на усменој јавној расправи пуномоћник тужиље је остао при наводима из поднете тужбе. Указује да се у конкретном случају ради о две спорне ствари, и то: степен стручне спреме, односно образовања који се тражи за место директора установе, који изабрани кандидат има, (наглашава да је исти стекла 2008. године, у току трајања претходног мандата директора установе) и други услов из члана 59. став 4. Закона 10 година рада на пословима васпитања и образовања након стеченог образовања, а у конкретном случају тај услов изабрани кандидат нема. Ово са разлога што није непосредно радила на пословима стручног образовања и васпитања деце у трајању од 10 година, нити тај услов има у односу на стечени VI степен стручне спреме који је стекла 2008. године. Стога сматра да је пријаву на конкурс Комисија требала да одбаци због неиспуњавања другог услова. У питању других одредаба закона из одговора на тужбу туженог органа нису релевантне у овом предмету на који се може искључиво применити став 4. члана 59. а у вези члана 8. истог

закона. Тражио је трошкове спора за састав тужбе по АТ од 36.000,00 динара и за заступање на рочишту 37.500,00 динара по АТ и за износ судске таксе.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, оспорио наводе тужбе наводећи да изабрани кандидат, Б.Б., има завршен Учитељски факултет Универзитета у Београду-VII степен стручне спреме-основне студије, у трајању од четири године, са стеченим стручним звањем: професор разредне наставе и завршену Вишу школу за образовање васпитача у ...-VI степен стручне спреме са звањем: васпитач, тако да испуњава услове из члана 59. став 5. у вези члана 8. став 2. Закона о основама система образовања и васпитања за избор на место директора предшколске установе. Навео је да је изабраном кандидату, Б.Б., ово четврти мандат на месту директора предшколске установе и да је послове директора обављала 10 година 11 месеци и 20 дана, док је пре тога радила као професор разредне наставе 08 година 07 месеци и 28 дана. Како одредбе члана 59. Закона о основама система васпитања и образовања не предвиђају да кандидат за директора мора обавезно имати радно искуство у непосредном раду са децом у групи, већ искуство на пословима образовања и васпитања, из радне биографије Б.Б. произлази да испуњава све законске услове за место директора. Наводи тужбе да тужиља има бољу стручну биографију од изабраног кандидата Б.Б. су у потпуности неосновани. Тужена установа је у складу са одредбама члана 60. Закона о основама система васпитања и образовања покренула и спровела законит поступак избора директора, а како надлежно министарство, као једино меродавно за оцену законитости одлуке о избору директора, није нашло да постоји ниједна повреда закона, тужена установа предлаже да Суд тужбу одбије, а тужиљу обавеже да јој накнади трошкове спора на име писања одговора на тужбу и таксе. У речи на усменој јавној расправи, пуномоћник туженог је остао при наводима из одговора на тужбу. Указао је да су нетачни наводи пуномоћника тужиље да је VI степен стручне спреме изабрани кандидат стекао 2008. године, с обзиром да се ради о 2004. години, о чему постоји доказ у списима управног органа, а VII степен стручне спреме је стекла 2000. године. Понавио је наводе из одговора на тужбу да су нетачни наводи да изабрани кандидат нема потребно искуство у непосредном раду са децом у образовању и васпитању, јер је ту врсту рада остварила у Основној школи Г.Г. у .... Приликом доношења одлуке о избору директора установе четири органа су потврдила испуњеност услова изабраног кандидата и то: Комисија формирана у Установи за спровођење избора, Васпитно-образовно веће установе, Управни одбор, који је донео одлуку о избору, и министар просвете који даје завршну реч и врши контролу над законитошћу рада приликом

спровођења избора. Посебно је нагласио да је изабрани кандидат у четири наврата био биран на место директора установе и није се постављало питање испуњености законских услова за избор на то место, нити се приликом оцене законитости донетог решења може из члана 59. Закона извући један став или део овог члана, већ се мора гледати члан у целини. Тражио је трошкове за састав одговора на тужбу 16.500,00 динара и за заступање на данашњој расправи 18.000,00 динара по важећој АТ.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу оспорило наводе тужбе на начин што је изнело наводе идентичне наводима одговора на тужбу тужене установе. У речи на усменој јавној расправи, заинтересовано лице је остало код навода из одговора на тужбу. Додала је да је први пут изабрана на место директора предшколске установе 2001. године, за које се, према тада важећем закону, тражио 7 степен стручне спреме, а да је посао просветног радника, до тада, вршила на основу дипломе о вишем образовању Педагошке академије у Ужицу од 29. јуна 1992. године, о чему Суду прилаже доказ. Сматра да је обављајући дужност директора у четири наврата, уз добијање подршке, како колектива, тако и Управног одбора, који чине и представници родитеља, локалне самоуправе и запослених у установи, потврдила да је испунила све услове за ову дужност, а посебно указује да у случају неиспуњења услова министар просвете у складу са законом не би дао сагласност за извршени избор.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд, имајући у виду одредбу члана 38. ст. 1. до 3. наведеног закона, дана 25. јуна 2013. године, одржао усмену јавну расправу у присуству тужиље и њеног пуномоћника, пуномоћника туженог органа и заинтересованог лица, које је отказало пуномоћје адвокату Ђорђу Жујовићу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу с одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа ове правне ствари, као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, нашао да тужба није основана.

Према списима предмета и разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је правилно поступио када је одлучио као у диспозитиву оспореног решења, јер је утврдио да

су након протека рока за давање сагласности на одлуку органа управљања о избору директора, испуњени услови из члана 60. став 9. Закона о основама система образовања и васпитања за доношење оспореног решења. Наиме, Управни одбор Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца, донео је, на основу члана 57. став 1. тачка 6. и чл. 59. и 60. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 72/09 и 52/11), на седници одржаној дана 2. априла 2012. године, одлуку да распише конкурс за избор директора предшколске установе, да се текст конкурса који чини саставни део одлуке објави у публикацији Националне службе за запошљавање "Послови-огласи" и да је рок за пријављивање на конкурс 15 дана од дана објављивања. На седници одржаној дана 2. априла 2012. године, Управни одбор је, на основу члана 53. став 3. Статута Предшколске установе "Лептирић" и члана 57. став 1. тачка 6. Закона о основама система образовања и васпитања донео и решење о именовању Конкурсне комисије од три члана. Конкурсна комисија је на основу члана 53. став 4. Статута, дана 27. априла 2012. године, поводом избора директора, о свом раду саставила писани извештај, коме је претходио записник о раду Комисије за гласање од 27. априла 2012. године. Из записника Комисије за гласање произлази да су присутни радници установе, њих 59, добили гласачке листиће, ради тајног изјашњавања о два кандидата пријављена на конкурс, Б.Б. и А.А. Б.Б. је добила 53 гласа, А.А. је добила четири гласа, док су два листића била неважећа. Управни одбор Предшколске установе је дана 27. априла 2012. године, на основу члана 57. став 1. тачка 6. Закона о основама система образовања и васпитања, донео одлуку којом је усвојио мишљење Васпитно-образовног већа, прибављено на петој седници, одржаној дана 27. априла 2012. године, о избору Б.Б. за директора Предшколске установе, након чега је Управни одбор донео одлуку, број 300 од 27. априла 2012. године, којом се Б.Б. бира за директора Предшколске установе на мандатни период од четири године, коју је проследио Министарству просвете и науке. Управни одбор је, затим, дана 30. априла 2012. године, надлежном министарству просвете и науке поднео захтев за давање сагласности на одлуку о изабраном кандидату на место директора, у складу с одредбом члана 60. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања, те је, по протеку законског рока за изјашњење министра, донео оспорено решење, број 410 од 20. јуна 2012. године.

Одредбама члана 60. ст. 1, 5. и 7. до 9. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, бр. 72/09 и 52/11), прописано је да директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу вапитно-образовног,

наставничког, односно наставничког и педагошког већа, које се даје на посебној седници којој присуствују сви запослени, који се изјашњавају о свим кандидатима тајним изјашњавањем. Да се одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља министру на сагласност, и да се сматра донетом, односно да је министар да на њу сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке министар не донесе акт којим одбија сагласност, те да након протека наведеног рока од 30 дана орган управљања доноси решење о избору директора, са утврђеним временом ступања на дужност, и доставља га учесницима конкурса.

Имајући у виду цитиране одредбе наведеног члана Закона о основама система образовања и васпитања, и чињенично стање утврђено у спроведеном поступку, као и на усменој јавној расправи, Суд је оценио неоснованим навод тужбе да изабрани кандидат не испуњава услове за избор на место директора предшколске установе. Ово са разлога што је тужени орган, и по налажењу Суда, правилно закључио да су након истека рока од 30 дана за давање сагласности надлежног министра на одлуку органа управљања о избору директора, будући да надлежни министар није донео одлуку којом одбија сагласност, испуњени услови из члана 60. став 9. наведеног закона за доношење оспореног решења.

Суд је ценио наводе тужбе, али, имајући у виду утврђено чињенично стање, налази да не доводе у сумњу законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је, с обзиром да је тужбу одбио, одбио и захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора, па је, на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

Разматрајући захтев туженог органа за накнаду трошкова управног спора, Суд је имао у виду да из списа произлази да је имао трошкове у висини награде адвокату за састав одговора на тужбу, и за приступ на рочиште за усмену јавну расправу, одржану дана 25. јуна 2013. године, које Суд, применом тар. броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за

рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), одређује у износу од 16.500,00 динара односно 18.000,00 динара, па је, сагласно одредби чл. 150. и 154. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), чија је сходна примена прописана одредбом члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу III диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27. јуна 2013. године, 11 У. 9757/12

Записничар	**Председник већа - судија**
Вукица Латиновић,с.р.	**Живана Ђукановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ